U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Michaely Bejčkové a soudců Ondřeje Mrákoty a Vojtěcha Šimíčka ve věci žalobce: **S. S.**, zastoupeného advokátem JUDr. Denisem Mitrovićem, Mírové náměstí 274, Týniště nad Orlicí, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí ze dne 8. 12. 2022, čj. OAM-713/ZA-ZA10-ZA16-2022, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 29. 8. 2024, čj. 32 Az 4/2023 - 42,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Žalobce má tureckou státní příslušnost, označuje se za Kurda. V červenci 2022 přicestoval do České republiky a požádal tu o mezinárodní ochranu. Při pohovoru ke své žádosti uvedl, že jeho rodiče ani sourozenci nepracují a že finančně zajišťoval celou rodinu. V Turecku se mu ale nedařilo sehnat dobře placenou práci, protože je Kurd. Ministerstvo vnitra do spisu zařadilo informace z různých zdrojů; nevyplynulo z nich, že by Kurdové byli na tureckém pracovním trhu systematicky znevýhodněni. Žalobce se s podklady rozhodnutí nechtěl seznámit ani je doplnit. Ministerstvo vnitra žalobci mezinárodní ochranu neudělilo.

[2] Proti rozhodnutí ministerstva se žalobce bránil u Krajského soudu v Brně. Neuspěl. Krajský soud v zamítavém rozsudku zdůraznil, že žalobce nepopsal, jak konkrétně byl z důvodu své příslušnosti ke kurdské menšině diskriminován; jeho tvrzení byla obecná. Krajský soud také řekl, že se ministerstvo dostatečně zabývalo situací kurdské menšiny v Turecku a pro své rozhodnutí si shromáždilo dostatečně aktuální podklady.

[3] Rozsudek krajského soudu napadl žalobce (*stěžovatel*) kasační stížností. Krajský soud ani ministerstvo nemají pravdu – důvodem stěžovatelovy žádosti o udělení mezinárodní ochrany nebyla jeho ekonomická situace, ale jeho etnický původ. Stěžovatel tvrdí, že v důsledku války na Ukrajině a snížení přítomnosti USA a Ruské federace v Sýrii se situace tureckých Kurdů zhoršila; krajský soud však aktuální situaci nevzal v potaz.

[4] Ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, se NSS po posouzení přípustnosti kasační stížnosti zabývá otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje stěžovatelovy zájmy (§ 104a s. ř. s.). Není-li tomu tak, odmítne ji jako nepřijatelnou (usnesení ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006 - 39, č. 933/2006 Sb. NSS, a ze dne 16. 6. 2021, čj. 9 As 83/2021 - 28, č. 4219/2021 Sb. NSS, body 11–12).

[5] Kasační stížnost je nepřijatelná.

[6] Stěžovatel v kasační stížnosti neuvádí, jaké důvody by měly svědčit pro její přijatelnost. Neoznačuje právní otázku, kterou se NSS dosud nezabýval, kterou NSS či krajské soudy řeší rozdílně nebo v níž je třeba změnit dosavadní judikaturu. O přijatelnosti kasační stížnosti nesvědčí ani závěry krajského soudu, byť s nimi stěžovatel nesouhlasí. Krajský soud se totiž nedopustil hrubého pochybení při výkladu práva ani se bezdůvodně neodchýlil od ustálené judikatury.

[7] Azyl se udělí cizinci, který je pronásledován za uplatňování politických práv a svobod, nebo má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů. Cizinci lze (v případě hodném zvláštního zřetele) udělit azyl za účelem sloučení rodiny či humanitární azyl [§ 12 až 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu]. Doplňková ochrana se udělí cizinci, který nesplňuje důvody pro udělení azylu, jsou-li v jeho případě důvodné obavy, že pokud by byl vrácen do domovského státu, hrozilo by mu skutečné nebezpečí vážné újmy (§ 14a odst. 1 téhož zákona). Z aktuální judikatury NSS vyplývá, že ačkoli postavení Kurdů v Turecku není optimální, neznamená to, že samotnou příslušností k této menšině by byla naplněna intenzita pronásledování ve smyslu § 12 zákona o azylu, případně vážné újmy podle § 14a odst. 2 téhož zákona (usnesení ze dne 20. 6. 2024, čj. 1 Azs 53/2024 - 31, bod 7 a judikatura tam citovaná).

[8] Krajský soud nerozhodl způsobem, který by svědčil o hrubém pochybení při výkladu nebo uplatnění právě shrnutých východisek. Stěžovatel podrobněji nepopsal žádnou situaci, ve které byl jako Kurd diskriminován, a to ani v řízení před ministerstvem, ani v žalobě, ani v kasační stížnosti. To, že je stěžovatel příslušníkem kurdské menšiny, samo o sobě nic neznamená – respektive toto tvrzení samotné stěžovateli nezakládá právo na udělení mezinárodní ochrany. Kasační stížnost navíc do značné míry (jak na to upozornilo i ministerstvo ve svém vyjádření) kopíruje text žaloby, a nachází se tak na samé hraně přípustnosti (§ 104 odst. 4 s. ř. s.; rozsudek NSS ze dne 21. 12. 2020, čj. 10 Afs 251/2019 - 54, bod 23). Přesto stěžovatel, resp. jeho advokát, určité minimální argumentační úsilí vyvinul.

[9] V této věci nevyvstala žádná právní otázka, která by doposud nebyla judikaturou jednotně řešena, ani taková otázka, kterou by bylo třeba řešit odlišně. Krajský soud ani hrubě nepochybil při výkladu práva. NSS proto kasační stížnost odmítl pro nepřijatelnost. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle úspěchu ve věci (usnesení rozšířeného senátu ze dne 25. 3. 2021, čj. 8 As 287/2020 - 33, č. 4170/2021 Sb. NSS, body 51–53). Stěžovatel úspěch neměl, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Ministerstvu nevznikly žádné náklady vymykající se z běžné úřední činnosti.

pokračování

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. prosince 2024

Michaela Bejčková
předsedkyně senátu